

giften passerer. Der er nemlig i Virkeligheden ikke fundet Noget imod selve Udgiften at erindre, og der vilde heller ikke godt kunne findes Noget mod den at erindre. Man vil af Statsregnskabet se, at der er en anden Udgift af lignende Bestaffenhed, nemlig en Udgift af 1500 Kr. til Tilvebringelsen af Tegninger til en Afhandling angaaende Kulturplanternes Rudsfygdomme, som uden Grindring er afholdt af denne Konto. Det havde herefter været det Simpleste at indstille til det høje Things Beslutning, at denne Udgifts-post af 1,999 Kr. 78 Øre passerede. Udvalgets Flertal har paa den anden Side troet, at man efter at have tilfulde oplyst Sagens Sammenhæng kunde slutte sig nærmere til Statsrevisionens Indstilling, saaledes at man i Udtalelsen optog en Henvisning til den omhandlede Udgift, dog saaledes, at det fremgik, at det ikke alene var den, men tillige andre Udgifter, som havde foranlediget Overskriftelsen. Man har derfor affattet Forslaget saaledes, som stet er, idet man altsaa ved Forslaget maa lægge særlig Vægt paa, at man ikke sætter Summen til 2,000, men til den virkelige Merudgifts Beløb 1,999 Kr. 78 Øre og lægger særlig Vægt paa de indskudte Ord „m. m.“

Jeg kommer dernæst til de to Poster, der vedrøre en Konto, som hvert Aar pleier at foranledige Udtalelser og Forbehold ved Beslutningen over Statsregnskabet, men iaar heldigvis under en mindre akut Form end ellers, nemlig det kongelige Theater. Inden jeg imidlertid gaar over til at omtale disse to Poster, skal jeg tillade mig at gjøre nogle almindelige Bemærkninger om Driften af det kongelige Theater. Jeg skal ikke indlade mig paa at omtale Driften fra det kunstneriske Standpunkt, det er Noget, hvortil jeg ikke føler jeg mig kaldet, men alene holde mig til den økonomiske Side. Naar man ser hen til Budgettet og Statsregnskabet for Aaret 1879—80, vil man finde, at der var budgetteret et Underskud af henved 45,000 Kr., og at Regnskabet giver et Overskud af lidt over 200 Kr. Det skulde herefter synes, at der var en regnskabsmæssig Fremgang af 45,000 Kr. Dette er dog ikke Tilfældet, der er tværtimod en regnskabsmæssig Tilbagegang af 16—17,000 Kr. Blandt de Beløb, der vare bevilgede til Udgift for Theatret, findes nemlig 61,200 Kr. til Forrentning af og Afdrag paa Gjæld til Sørs Akademi, en Udgift, der, som bekendt, ikke har fundet Sted. Regnskabsmæssig er der altsaa mellem 16 og 17,000 Kr. mindre end budgetteret. Ikke desto mindre mener jeg, at man maa finde, at det er et meget smukt Resultat, som Theaterbestyrelsen har naaet i det omhandlede Aar, nemlig at der, uden noget Statstilskud, er Balance mellem Indtægter og Udgifter, medens man i tidligere Aar med store Statstilskud ofte har havt endog et meget betydeligt Underskud. Der er vel nutildags

ikke Nogen, som er nogenlunde udviklet, uden at han tilfulde erkjender den store Betydning, det kongelige Theater har i dannende, foreblende og opdragende Retning, men naar Theatret har den Opgave at arbejde i denne Retning, maa det økonomiske Hensyn stundom træde noget tilbage. I denne Verden opnaar man, som bekendt, i Almindelighed ikke Noget, uden at man betaler derfor. Det er derfor et særdeles gunstigt Resultat, at Theatret i det omhandlede Aar har kunnet fyldestgjøre sin kunstneriske Opgave, uden at det har kostet Staten en eneste Øre. — Ser man hen til de enkelte Poster, vil man finde, at Indtægtsiden har overskredet Budgettet med nogle faa Tusinde Kroner, men da der regnskabsmæssigt er et Underskud, maa der selvfølgelig paa enkelte Udgiftskonti være Overskridelse af Budgettet. Af disse Konti er der to, som have foranlediget Statsrevisionen til at gjøre Indstillinger. Den ene Konto er Udgiftspost 1 c. „Honorarer, Ansættelse for et Aar“, hvor der er en Overskridelse af noget over 2,000 Kr., og dernæst forskellige Udgiftsposter med Tallet 10, Garderoben, Brændsel, Belysning, Rengjøring m. v., literære og artistiske Arbejder, forskellige og tilfældige Udgifter, for hvilke der tilsammen er en Merudgift af henved 30,000 Kr. Svad angaar den første af disse to Udgiftsposter, altsaa Udgiften til „Honorarer, Ansættelse for et Aar“, oplyser Statsrevisionen selv, at en Del af Udgiften hidrører fra et Beløb, der efter sin Natur er kalkulatorisk, et andet Beløb derfra, at Lønnen til Økonomiinspektøren er bleven oversjort fra Udgiftskontoen b., „de alderdomsforfølgelsesberettigede Lønninger“, til Konto c., Honorarer, en Oversførelse, der selvfølgelig medfører en Besparelse for Statskassen. Af de Poster, som have foranlediget Overskriftelsen paa denne Konto, synes der egentlig kun at være en enkelt, som Statsrevisionen har havt Noget imod, nemlig et Honorar, der er tilstaaet en Skuespiller under Benaevnelsen „tilsikret Feu“. Jeg tror ikke, at der er nogen Grund til at anke over denne Udgift. Det er nok muligt, at Benaevnelsen „tilsikret Feu“ er mindre heldig. Sagens Sammenhæng er jo egentlig den, at der er tilstaaet en Skuespiller et Honorar, men med Tilhængelighed af, at han ikke vil erholde Honoraret, saafremt hans Indtægt af Feu naaer et vist Beløb. Overhovedet vil man, naar man sammenholder Udgiftsposten til Honorarer med de øvrige Lønningsposter — idet man herfra holder ide af Betragtning Driftslønningerne, der i Virkeligheden ikke ere Lønninger, men Driftsudgifter, hvis Størrelse beror tildels paa Spilleastaternes Antal, tildels paa Bestaffenheden af de Stykker, som opføres — finde, at der paa Lønningerne ikke er en Merudgift, men tværtimod en Besparelse af noget over 700 Kr. Det er kun Posten „Honorarer, Ansættelse for et Aar“, der har medført Overskriftelse. For de